

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta agrobiologie, potravinových a pří-
rodních zdrojů

Katedra zahradní a krajinné architektury

Cesty, pěšiny, lávky a můstky, jako příběh v prostoru v krajinné
tvorbě.

Bakalářská práce

Ondřej Kopernický
Zahradní a krajinařská architektura (ABAR)

Vedoucí práce doc. akad. soch. Aleš Hnízdil

© 2022 ČZU v Praze

ČESTNÉ PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci „Cesty, pěšiny, lávky a můstky, jako příběh v prostoru v krajinné tvorbě.“ jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce.
Jako autor uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

PODĚKOVÁNÍ

Rád bych touto cestou poděkoval doc. akad. soch. Aleši Hnízdilovi za konzultace, podnětné rady a odborné konzultace, které mi během tvorby této práce poskytl. Dále bych také chtěl poděkovat mé rodině a přátelům za jejich pomoc a podporu.

SUMMARY

This bachelor's thesis on the topic of roads, footpaths, footbridges and bridges, as a story in space in landscape design, with an orientation on Japanese gardens, was made in the form of a project. With the help of literary research, the individual elements used in Japanese gardens were explained and described. The history of these elements was described, together with the symbolic meanings that come to the gardens thanks to them and also enrich them with various stories or symbolic meanings. Along with the main elements, other important components of Japanese gardens were described. In the end, the life of Antonín Raymond, who dedicated a significant part of his life to Japan and to whom this park concept was dedicated, as a symbol of gratitude and respect, for all the merits and representation of both the Czech nation and the city of Kladno, where he was born and where was this park designed.

In the analytical part of this work, the location of the place was introduced, the history of the area was described, the current state was described, according to which a SWOT analysis was created, which revealed the properties of the place, which was later taken into account, when creating the design.

At the end of the work, a project part was created, which presented a possible solution of this area. A Japanese-style park as a tribute to Antonín Raymond, born in Kladno, which represents his life journey. This park was designed as a through connection between the parks Štenské údolí, Psi louka and the Zoologická park, with an emphasis on the diversity of paths and bridges that were designed in the project.

Key words: Japanese style garden, paths, bridges, park design, symbolism

SOUHRN

Tato bakalářská práce na téma Cesty, pěšiny, lávky a můstky, jako příběh v prostoru v krajinné tvorbě, s orientací na japonské zahrady, byla zhotovena ve formě projektu. Za pomoci literární rešerše byly vysvětleny a popsány jednotlivé prvky využívané v japonských zahradách. Popisována byla historie těchto prvků, společně se symbolickými významy, které se díky nim dostávají do zahrad a obohacují je tak o různé příběhy, či symbolické významy. Společně s hlavními prvky byly popsány i další důležité součásti japonských zahrad. Na závěr byl přiblížen život Antonína Raymonda, který Japonsku zasvětil značnou část svého života a kterému byl tento návrh parku věnován, jakožto symbol vděku a úcty, za veškeré zásluhy a reprezentaci jak českého národa, tak města Kladna, ve kterém se narodil a ve kterém byl tento park navrhnut.

V analytické části této práce byla provedena lokalizace místa, přiblížena historie řešeného území, popsán současný stav, dle kterého byla vytvořena SWOT analýza, která odkryla vlastnosti místa, na které bylo později nahlíženo, při tvorbě návrhu.

Na závěr práce byla vytvořena projektová část, která představila možné řešení tohoto území. Park v japonském stylu jako pocta Antonínu Raymondovi, rozenému v Kladně, který symbolizuje cestu jeho života. Tento park byl navržen jako průchodní spoj mezi parky Štenské údolí, Psi louka a parkem Zoologická, s důrazem na různorodost cest a mostů, které byly v projektu navrženy.

klíčová slova: Japonský styl zahrad, cesty, můstky, parkový design, symbolika

Čestné prohlášení	
Souhm	
Summary	03
Obsah	04
1. Úvod	10
2. Cíl práce a metodika	10
3. Literární rešerše	11
3.1. Rozdělení japonských zahrad	13
3.1.1. Meditační zahrady	13
3.1.2. Čajové zahrady	13
3.1.3. Vodní zahrady	14
3.2. Vliv náboženství a symbolika	15
3.3. Ovlivnění Čínou	15
3.4. Cesty a pěšiny	15
3.4.1. cesty z nášlapných kamenů	17
3.4.2. česky z pokládaných kamenů a jejich rozdělení	17
3.5. Můstky a lávky	17
3.5.1. Most osmi prken (yatsu-hashil)	17
3.5.2. Kamenný most (ishi-hashil)	17
3.5.3. Dřevěný most z klád (maruta-hashil)	17
3.5.4. Most s trávnikem (kusa-hashil)	17
3.5.5. Most z nášlapných kamenů (sawatobi)	18
3.6. Kameny	19
3.6.1. Historie kamenů v zahradě	19
3.6.2. Principy kamenů v zahradě	19
3.6.3. Kamenné shluky v zahradách	19
3.7. Posvátné ostrovy	19
3.8. Stromy a výsadba	19
3.8.1. Historie	19
3.8.2. Tvarování stromů	20
3.9. Antonín Raymond	21
3.9.1. Mládí a studium	21
3.9.2. Kariéra	21
4. Zhodnocení podkladových údajů	23
4.1. Lokalizace řešeného území	25
4.2. Přírodní podmínky	25
4.3. Historie	26
4.4. Širší vztahy	27
4.5. SWOT	27
4.6. Vegetace	28
4.7. Fotodokumentace	29,30
5. Projektová část	31
5.1. Návrh kácení	33
5.2. Sortiment	34,35
5.3. Tabulka kvetení	36
5.4. Řezopohledy	37,38
5.5. Vizualizace	39,40
6. Diskuze	44
7. Závěr	44
8. Seznam literatury a zdrojů	45,46
9. Seznam tabulek, map a obrázků	47,48

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci „Cesty, pěšiny, lávky a můstky, jako příběh v prostoru v krajinné tvorbě.“ jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce.
Jako autor uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne _____

ÚVOD, CÍL PRÁCE A METODIKA

ÚVOD

Od města pomalu opadl průmysl a těžba uhlí z předešlého století, to mělo za následek mnoho těžbou a průmyslem poznamenaných míst, se kterými se nic nedělo a pouze chátraly a pustly (Bačura 1014).

Místo, které bylo vybráno pro tento projekt, mělo právě takový osud. Zrušená železniční trať nechala cestu, kterou během pár let zpátky pohltila příroda. Díky tomu tento areál přišel o veškeré využití a stal se tak neprůchozí plochou, která pouze lemovala silniční komunikaci.

Během let však rostla vidina zeleného Kladna. Realizovaly se nové parkové projekty a revitalizace, které ve městě probouzejí život a pomalu smývaly záslou stopu šedého průmyslového města. Po určitých proměnách, kterými si město prošlo, však stále chyběla poslední část, která oddělovala nové realizované parky. Jednalo se právě o tuto řešenou oblast.

Tento návrh průchozího parku byl vytvořen v japonském stylu. Park byl navrhnut bez okrasných květinových výsadeb, aby tak více symbolicky připomínal miniaturní krajinu, která byla v japonských zahradách neodmyslitelnou součástí (Svojků 1913). Celkový vzhled parku byl systematicky rozdělen na jednotlivé obrazy, které vytvářely samostatné scény tohoto parku, jenž se díky členitosti cest před návštěvníkem postupně otevírají.

Tak, jako býválá „cesta“ k vysokým pecím, se tento návrh vytvářel v duchu cesty, kterou prožil Antonín Raymond. Tento park by nesl jeho jméno na počest toho, co v Japonsku během svého života a kariéry dokázal. Park který by vytvořil spojení mezi ostatními parky, by tak nesl i myšlenku spojení mezi námi a japonským národem.

CÍL PRÁCE

Cílem bakalářské práce bylo vypracovat návrh parku v japonském stylu, se zaměřením na cesty, pěšiny, lávky a můstky a poukázat na estetické hodnoty scénérií podél nich. Park byl navržen ve stylu japonských zahrad, jako vzádní cíl architektovi Antonínu Raymondovi, který se narodil v Kladně a značnou část své kariéry prožil v Japonsku. Celkový přístup k tomuto projektu byl brán tak, aby návštěvníkům mohl naskytnout vícero různých scén parku, i v takto prostorově limitovaném areálu. Scény v prostoru byly odděleny jak pomocí terénu, tak pomocí výsadby. Každý kout parku byl propleten cestami, které dokážou návštěvníkovi uskutečnit možnosti rozhledu po parku a vytvořit tak jedinečné pohledy. V důsledku blízkosti okolních parků, byl tento projekt zhotoven jako průchozí park, který tak dokázal propojit zbylé parky a sloužil tak, jako poslední chybějící součást parkového komplexu ve středu Kladna.

METODIKA

Tato bakalářská práce byla zpracována na úrovni studie, která byla zhotovena do tří hlavních částí.

První část této práce byla zaměřena na literární rešerši, ze které byla objasněna teorie zahrad a zahradních prvků. V této části práce byl popsán vznik a historie zahrad a určitých prvků, který přenesl svůj význam i do dnešní zahradní tvorby. V této části byl přidán i podnět stylizace této zahrady, jejímž byl architekt Antonín Raymond, který prožil značnou svého života v Japonsku.

Druhá část této práce byla složena z analytických poznatků o dané lokalitě, které napomohly při následném ztvárnění projektové části. Informace o momentálním i historickém stavu společně s fotodokumentací odhalili světlé i tmavé stránky řešeného území.

Poslední část se zaměřila na návrh průchozího parku v japonském stylu. Tento projekt byl vypracován pomocí informací z literární rešerše a vypracovaných analýz, které napomohly k tvorbě celkového vzhledu parku a osazovacímu plánu. Společně s tabulkou květení, názorným vizualizacím a řezpohledů tak byla stvořena vize tohoto parku.

LITERÁRNÍ REŠERŠE

3. LITERÁRNÍ REŠERŠĚ

3.1. Rozdělení japonských zahrad

3.1.1 Meditační zahrady

Myšlenka zahrady bez rostlin se zdá nejasná, či dokonce profanující, ale v Japonsku je zahrada karesansui (suchá krajina, v překladu kare (suchá), san (hora), sui (voda)) možná nejlivnější formou zahrady, navzdory tomu, že se skládá převážně, nebo úplně, ze štěrku a kamene. Tato zvláštní forma zahrady je koncepčně složitá a přesto její nezávňavá povaha rozvíjí intelektuální schopnost zahrady a poskytuje tak mnoho možností, jak ji vnímat (Walker 2017). Meditační zenové zahrady neodpovídají na první pohled typickému ztvárnění zahrad tak, jak ho známe. Tento typ zahrady se jasně odlišuje svým zpracováním a obsahem. Na rozdíl od ostatních typů japonských zahrad, se jedná o zahrady s minimálním, či žádným použitím zeleně. Celková podstata tohoto typu zahrady se nese v duchu střídmosti a jednoduchosti, bez okázalých výsadeb, či barevných kompozic.

Jeden z mnohých důvodů tvorby těchto suchých zahrad je také ten, že kláštery obdělali pozemky bez hojných zdrojů vody, zároveň je nutné vzít v úvahu i to, že tvorba těchto umělých vodních prvků vedla k velkému zdatkonekání technických postupů zahradnických prací (Hrdličková 1998).

Prvky, jako je například voda, nahrazuje štěrk, nebo písek. Úpravou se poté ve štěrku (nebo písku, který se využíval méně, díky větší náchylnosti vůči dešti a větru) vytvářely linie, které symbolicky tvořily vodní hladinu, nebo tok řeky. Mnši, kteří takto dbali o úpravu vzduchu, vytvořených ve štěrku, brali údržbu zahrady jako formu meditace a nastolení vnitřního klidu (viz obrázek č. 1).

Při tvorbě plochodratných skalek a kamenných kompozic v zenových zahradách je klíčový výběr kamennů. Na podobném principu, jako v západních zemích existují rostlinné školky, fungují v Japonsku i školky kamenné, které jsou na stejné úrovni. Některé kameny se mohou svou exkluzivitou vyšípat až na částky ve výši deset tisíc dolarů. Jelikož je hlavním úkolem těchto kamenů evokovat podstatu jiných věcí, nejcněnější kusy bývají speciálních tvarů a rozměrů. Vždy tak víc upoutají pozornost kameny, které připomínají hory zhlédnuté z dálky, ostrovy s horami, Buddha, nebo živá zvířata jako jsou želvy, jeřábi, tygři, usiti-

ce a zajici, které mají svůj folklorní odkaz. Vybrané kameny se nepokládají pouze na povrch, ale jsou částečně zakopány pod zem, aby se jevíly jako přirozeně se vyskytující. Při tomto ukládání kamenů se nikdy nepoužívá malta, beton, nebo jiné pomůcky na ukotvení kamene, či jejich zkrášlování. Kameny si tak pořád udržují svůj čistě přirození vzhled. Přirozená patina, mech a zvětrávání je na kamenech to nejcněnější (Moore 1992).

Ačkoliv zahrady karesansui existovaly i před dobou Muramachi (slovo se dokonce objevuje i v nejstarším publikovaném textu o zahradnických Sakuřeiki v jedenáctém století) byly považovány jako prvek větší zahrady, do kterého bylo možné vstupovat a pohybovat se v něm. Novější středověká podoba, už byla výhradně určená k prohlížení z nedalekého sálu a proto také obdržela pojmenování kanšō-niwa, což znamená zahrada rozjímaní. Divák teda nevstupuje do zahrady fyzicky, ale spíše ji prozkoumává na mentální úrovni. V tomto případě by se z filozofického hlediska tato měla vztáhnouti zahrada mohla jeví jako nekonečná (Cave 1994).

Zahrady tohoto typu byly většinou menšího rázu, v těsné blízkosti kláštera.

Jedna z nejznámějších zahrad tohoto typu je zahrada v zenovém chrámu Rjóandži, nacházející se v Kjótu. Návštěvníci tuto zahradu mohou i dnes prohlédnout a obdivovat z dřevěné verandy, která se roztažuje po celé šířce této obdelníkové zahrady.

3.1.2 Čajové zahrady

Poprvé byl na japonské ostrovy dovezen čaj v šestém století našeho letopočtu buddhistickými mnichy, kteří se vrátili z Číny spolu s buddhistickým učením, čínskými filozofickými myšlenkami, uměním a pravidly zahradničení. Teprve v roce 801 mnši Saigjó a Kúka dopravili domů semínka rostliny Camellia sinensis a začali pěstovat čaj ve městě Udži, poblíž Kjóta. Buddhističtí mnši používali čaj jako stimulant, který jim pomáhal zůstat bdělí během dlouhých meditací v sedě. Právě v zen buddhistickém klášteře se stalo běžnou praxí rituálně pít čaj z misky před oltářním obrazem Šákjamunio (historický Buddha) a Bodhidharma. Koncem devátého století se čaj stal součástí japonské kultury, která je do dnešních dnů propojena s náboženstvím, kulturou, uměním a estetikou (Walker 2017).

Největší rozmach čajové kultury a s ní spojených čajových zahrad v Japonsku probíhal během 16. a 17. století. Během tohoto období můžeme pozorovat velký nárůst čajových obřadů chanoyu, který se zaměřoval na pět praskového zeleného čaje matcha. Účastníci těchto čajových ceremonií se scházeli v malých rustikálních čajovnách, ve kterých se podělili o jednoduché jídlo a misky šlehaného čaje. Pro vstup do čajovny byla zrealizována zahrada, napodobující lesní cestu, která měla za úkol působit uklidňujícím dojmem a pomoci tak hostům připravit se na blízké ceremonii (Funk a Schmidt 2015).

Japonský čajový obřad je proces, při kterém návštěvník vstupuje do zahrady, kde vyčká a až poté vstoupí do čajovny. Vyčkání v zahradě má za úkol hosta připravit na čajovou ceremonii, který bude následovat. Uvnitř čajovny ocení svitek, či květiny prezentované ve výklenku, konverze s hostitelem, se kterým poté ji, popije čaj a na závěr odejde (Go to a Naka 2016).

Čajová zahrada je rozdělena do dvou částí, které jsou oddělené malou branou, postavenou tak, aby od místa příchodu nebylo vidět k místu s čajovnou. Vnější část zahrady je většinou vybavena lavicí, kde hosté čekají na signál hostitele k čajovnému obřadu. Po příchodu signálu se hosté vydají po cestě z vyvýšených náslapných kamenů. Tyto náslapné kameny jsou vyvýšeny jak z hlediska estetického, tak praktického, například aby si hosté nenamočili své oblečení, za deštěného počasí. Před očekávanou návštěvou hostů, bylo často zvykem náslapné kameny polévat vodou, aby byly barvy kamenů výraznější a přidaly tak na estetickém rázu cesty. Brána, která dělíla vnější a vnitřní část zahrady byla mnohdy nižších rozměrů, aby se každý z návštěvníků, který měl v plánu vstoupit a účastnit se čajového rituálu, mohl předklonit. Tento vynucený pohyb představoval gesto, které naznačovalo pokoru příchodcích, kteří se touto poklonou odprošují od materiálního světa kolem a vstupují tak do zahrady, s čistou myslí. Na konci této cesty si hosté před čajovnou omývají ústa a ruce pomocí naběračky (vytvorené z bambusu) v umyvadle, které je vylesané do kamene. Po očistění pak mohou hosté vstoupit do čajovny.

3.1.3 Vodní zahrady

Začátkem sedmnáctého století se Japonsko sjednotilo pod vládou šógunátu rodu Tokuga-wa. Mocenské centrum se přesunulo z Kjóta do města Edo, dnešního Tokia. Po vládních konflikttech se dlouhodobě podařilo systematicky udržet kontrolu nad jednotlivými provinciemi pomocí politického rozdělení mezi Daimjó, neboť páni, kteří byli členy vysoké šlechty, podřizující se šógunátu. Díky tomuto kroku vyřídilo války období rozkvětu, země se ovšem izolovala od okolních států. Postupem času se upouštělo od financování ozbrojených sil a tím se dostávalo více financí do rozvoje kultury a umění.

Sociální stabilita vždy tak umožňovala výstavbu rozlehlejších zahrad tím, že poskytl dostatek času a klidu, díky kterému pak mohla zahrada obdržet dostatek péče a pozornosti, bez válečného ničení. Řada rodinných majitelů tak mohla pečovat a rozvíjet po generace děděné zahrady a propagovat tak nenásilnou pracovní rivalitu v zahradách. Daimjóvové, kteří neměli možnost dalšího nárůstu moci, díky systému šógunátu, tak mohli vědit i ostatními rodinami pro střednictvím svých materiálních statků a kulturních projevů (Cave 1996).

Průběhem doby se vyvíjelo mnoho variací tohoto typu zahrady, ale obecně měly vždy stejné, nebo alespoň podobné rysy. Nejvýraznějším prvkem těchto zahrad bylo centrální jezero. Jednalo se o mělkou vodní plochu s nepravidelně tvarovanými břehy, které opítky zahradě do-dávaly pocit rozlišení a otevřenost prostoru. Tato činnost břehů, tak dokázala vytvořit i možnost uzavřených zákoutí, či zákot a vytvořit tak i intimnější prostor. Některá jezera s dostatečnou hloubkou umožňovaly i pohyb na malých loďkách, což šlechtě nabízelo další formu zábavy v zahradách a rozšíření možnosti, jak zahradu prozkoumat. Širší zahrady také vedlo množství cestí, které pániům a jejich výpravám umožňovalo sledovat měnící se pohledy do rozlehlejších zahrad. Z tohoto důvodu se také zahradám přezdívaly zahrady procházkové (Funk a Schmidt 2015).

Přestože tyto zahrady mohou pojímat díky své velikosti mnoho prvků, pozornost by ne-měl stíhávat určitý komponent, ale měla by zůstat věnována zahradě jako celku. Obsah těchto zahrad vycházel z cestí, nebo cestních sítí, jezírek, keřů, které byly střihem upraveny, lucern a stromové výsady, která se skládala například z javorů, borovic, nebo fješni. Od využití kvetoucích rostlin ve vy-

sadebách, nebo například soch se velmi zřídka, pokud byly použity. Tak jen velmi zřídka (viz obrázek č.3). I přesto, že tyto zahrady spíše postrádaly spirituální stránku, na rozdíl od předešlých typů zahrad, pořadí v nich můžeme nalézt určité znaky pravidel a rovnováhy, hledání inspi-race z přírodní krásy a slovních scén (Chesshire 2009).

Po pádu šógunátu na konci období Edo (1603-1868) a příchodu období Meidži (1868-1912) se většina těchto zahrad zničila díky bojům. Ty, které se však zachovaly, se proměnily na veřejné zahrady, nebo parky, díky čemuž se některé z nich dochovaly až do dnešních dob. Jedna z nejznámějších do dnes zachovalých zahrad, je například zahrada Kóratu-en ve městě Okajama, ležící západním směrem od Kjóta, která patří mezi tři nejkrásnější zahrady Japonska (Nishchke 2007).

Obrázek č.2 Čajová zahrada (japanesegarden.org)

Obrázek č.1 Meditační zahrada (pixabay.com)

Obrázek č.3 Vodní zahrada (uniqueljapanours.com)

3. LITERÁRNÍ REŠERŠE

3.2. Vliv náboženství a symbolika

Umění a architektura na území Japonska bylo už od raných začátků úzce spjato s náboženstvím. To se poté promítalo i ve vyláčení zahrad.

Ve starodávných dobách uctívali Japonci přírodní živly a objekty jako svá božstva. V tradičním japonském náboženství šintó se místům, ve kterém se líto bohové shromažďovali, říkalo *niwa*, v překladu zahrada. V těchto zahradách se obvykle nacházel velký kámen, který reprezentoval kámen bohů nebo také velký strom, který plnil totažný účel. Uctívání těchto prvků, jako byly kameny, či stromy, poukazuje na jednoduchost u uctívání a nalézání duchovna v přírodních prvcích, které tvoří charakter japonských zahrad (Goto a Naka 2016).

Symbolika jako taková, provází tvorbu celé zahrady, od nejmenších detailů, jako je správné polohování jednotlivých kamenů vůči domu, či například dalšími kamenům, se kterými tvoří jednotlivé uskupení. Tyto kompozice tak vytvářejí příběhy svým postavením, náklonem nebo rozestupem mezi sebou. Vlnité cesty, které dle dávných pověstí měly nést pozitivní energii, na rozdíl od cest rovných, které lákaly duchy s energií špatnou.

Snaha zachytit v malém prostoru velké scénérie povzdušných hor pomocí písku, kamenů, či tvarování terénu, můžeme objevit v nejedné japonské zahradě. Cokoliv člověk v zahradě spatří, může nést skrytý význam a příběh. Veškeré tvary, postavení, nebo množství daných prvků, které svým působením utvářejí určitý obraz z zahrady, tak může být běžnému návštěvníkovi ukryto přímo před jeho očima.

3.3. Ovlivnění Čínou

Značné ovlivnění japonského zahradního designu bylo zaznamenáno během sedmého století, kdy došlo k velkému pohybu příslušníků šlechty a kněžství mezi Japonskem, Koreou a Čínou. Původem indický buddhismus, nesl náboženské a kulturní prvky z Číny, ze které přes korejský poloostrov putoval. Jakmile začal být přijímán, začali se v Číně kupovat chrámoví řemeslníci a zahradníci (Cave 1996).

S náboženstvím bylo propojené i umění, které se na ostrovy dostávalo. Například v čínské poezii, v písničkách z Čchu, můžeme zaznamenat témata přírody, které barvitě popi-

sují propojení skutečného světa se světem nadpřirozena a magických bytostí. Objevují se také i básně se zaměřením na přírodní scénérie (Lomová 1999). Základem bylo vyjádřit vztah tvůrce k přírodě a vesmíru, od kterého se odvíjel proces tvorby čínských zahrad. Tento proces dokázal prostor zahrady obohatit o prvky uvolněnosti, tajemna, ale i napětí. Kromě využití tradičních prvků jako jsou terén, voda, kameny a rostliny, se muselo abát i na přírodní procesy, které zahradě dodávají měnící se atmosféru, díky níž zahrada ožívá (Wilhelmová a Damec 2007).

Neodmyslitelnou součástí čínských zahrad byly dvě věci. Hora a voda. Číňané pokládali hory jako kostru světa. Představovaly mužnost, vznešenost a byly symbolem dlouhého života. V zahradách se často vypracovaly pomoci umělých kopců a kamenů. Voda, symbol ženskosti, naopak dodávala protiklad svou hloubkou a pohybem (Hrdličková a Hrdlička 1997).

3.4. Cesty a pěšiny

Některé zmínky o zahradních cestách a pěšinách můžeme pozorovat již v dobách rozvoje čajových a mechovitých zahrad během třináctého až šestnáctého století. Velký rozvoj ve sféře zahradních cest můžeme zaznamenat v období Edo (1603-1868), které úzce souviselo s nastolením tehdejších pravidel pod vládou nového šóguna, který striktně zakazoval veškeré cestování mezi regiony, i pro vysokou šlechtu. Zákaz cestování se díky tomu odrážel ve výstavbě tehdejších zahrad, které měly za úkol tato omezení alespoň pomyslně zmírnit. Tyto zahrady disponovaly obrazy krajiny v menším měřítku, které zahradní mistři modelovali podle příběhů, nebo různých slavných míst. Vytvářely se tak nové, procházkové zahrady, které měly za úkol odhalovat nové a nové zahradní scénery, které tak mimo jiné naznačovaly i bohatství jejich majitele. Rozdíllem těchto cest ve velkých procházkových zahradách, oproti cestám v zahradách čajových byl, že se jejich návštěvník nemusel soustředit na své kroky. Cestou tak mohl volně pozorovat okolní krásy zahrady a sám se provázel zahradou, namísto toho, aby cesta provázela něj (Anshin @ 2011).

3.4.1. Cesty z nášlapných kamenů

V západním světě byly kameny brány pouze jako obyčejný materiál. V Japonsku tomu však bylo naopak.

Nášlapné kameny, které tvořily cesty k čajovým zahradám (viz obrázek č. 4), náměly pouze funkci ochrany před zašpiněním šatů od bláta. Tyto cesty udávaly směr i tempo chůze svým rozložením. Pokud byly kameny menší a blízko u sebe, člověk musel pozorně sledovat každý svůj krok a každý kámen, který následoval v jeho cestě. Pokud se však člověk ocílil na kameni velkém, mohl svůj zrak zvednout a obdivovat tak nový pohled do zahrady, která mu cesta tímto velkým kamenem naskýtila (Thacker 1985).

Křivky a roviny cest mohou vést k obohacení celkového rázu. Svým zakřivením, nebo rovinou tak mohou přidat charakter zvláště zahradě. Přímé cesty mají tendenci vést oko podél cesty, až na úplný konec a pomalu přitahovat diváka až k němu. Japonci často na konec těchto cest umísťují důležitý předmět, jako například vchod budovy (viz obrázek č. 5), vodní nádrž, nebo posvátné stromy. Naopak na zakřivené cestě, vidí člověk jen do první zatáčky. Když k ní dorazí, objeví se nový pohled na zahradu (Cave 1996).

3.4.2. Cesty z pokládáných kamenů a jejich rozdělení

Cesty jsou obecně klasifikovány do tří různých typů, dle jejich důležitosti a umístění. Rozdělují se podle formálnosti na typ *Shin* (viz obrázek č. 4), který je považován za formální styl cesty nejbliže k budovám a u vchodů, je tvořen z opracovaných kamenů s hladkým povrchem. Tyto kameny jsou uhladně vyskládané. Typ *Gyo* (viz obrázek č. 7), který je považován za běžný, nebo napůl formální se skládá jak z opracovaných kamenů, tak i neopracovaných. U tohoto typu se můžeme setkat i s použitím nášlapných kamenů uprostřed cesty. Velmi často se setkáváme s použitím kontrastu, pro větší viditelnost rozdílu mezi kameny. Poslední styl *So* (viz obrázek č. 8), je tvořen pouze neopracovanými kamenem a můžeme ho najít hlouběji v zahradách uprostřed vegetace.

Navázání mezi jednotlivými typy těchto cest, by se mělo například využít stejného materiálu v obou cestách, nebo minimálně v místě přechodu. Střed formální cesty s cestou běžnou tak můžeme znázornit použitím opracovaných kamenů z formální cesty i v kombinaci s jinými kameny v cestě běžné (Anshin @ 2011). Číhal a Čihalová 2004).

Obrázek č. 6 Cesta typu Shin (the-grackle.blogspot.com)

Obrázek č. 5 Cesta z nášlapných kamenů (robertketchell.blogspot.com)

Obrázek č. 4 Cesta z nášlapných kamenů uprostřed mechu (commons.wikimedia.org)

Obrázek č. 7 Cesta typu Gyo (the-grackle.blogspot.com)

Obrázek č. 8 Cesta typu So (the-grackle.blogspot.com)

3. LITERÁRNÍ REŠERŠĚ

3.5. Můstky a Lávky

Mosty v japonských zahradách lze rozdělit podle materiálu na mosty dřevěné, kamenné a hlíněné. Z hlediska těla mostu je dále můžeme rozdělovat na mosty ploché, obloukové, zastřešené a také na mosty *teijó*, které se vyznačují svým altánním uprostřed mostu. Tyto mosty lze využívat k přemostění vodních toků, či ploch, ale také je můžeme používat v suchých zahradách, kde je voda pouze symbolicky naznačena kamením, nebo šterkem (Japanese Garden Dictionary @ 2010).

„Mosty jsou funkční stavby, které nám umožňují překonat potok nebo úzkou vodní plochu. Tato zařízení, jakkoli mohou být praktická, stále symbolizují důležitý přechod na japonské zahradní cestě.“ (Gustafson 1999).

Funkcí mostu tedy nekonečí jen na využívání pro přechod z jedné části pevniny přes vodní hladinu na část druhou, ať už jde o opravdovou masu vody, nebo jen její symbolické znázornění pomocí kamenů a šterku, jako to bývá v suchých zahradách. Tyto stavební prvky jsou důležité i z estetického hlediska, ve kterém nám mohou poskytnout nové výhledy v zahradách, přes vodní hladinu. Mosty tak vytvářejí pocit pevného spojení, stability a soustředění (Cave, 1996).

Mosty i lávky, se kterými se sřetáváme v japonských zahradách můžeme spatřit v mnoha různých provedení. Od masivních velkých dřevěných mostů, přesahující široké řečiště, či jezero až po malé kamenné lávky, vytvořené pouze z jednoho kusu kamene.

Zvolení správného typu mostu závisí na správné velikosti a materiálu, ale typu vodního toku, přes který hodláme most překlenuvat a na pozdější funkci mostu. Zda se bude jednat o most funkční, který bude v zahradě používán, nebo zda půjde jen o most okrasný. Masivní dřevěné nebo kamenné mosty, se uplatňují více v případech, kdy v zahradě počítáme s rychlým tekoucím vodou, nebo například proudící vodou řící se z nedalekých vodopádů. Jemnější dřevěné mosty, jednoduché kamenné lávky, nebo travnaté mosty můžeme spíše usazovat do zahrad pro překonání mírnějších potoků, které skrze zahradu plynou pomalejším tempem (Cave 1996).

Důvod oblouků některých mostů pochází z období Heian (794-1185). Tato úprava tvaru mostů byla zapříčiněna obliboumi projížkami na lodkách, které se běžně v pa-

lácových zahradách kanaly. Mosty tak byly stavěny do oblouku, aby mohly lodky proplouvat a nic jim nebránilo v cestě. Tento typ mostů se později využíval spíše jen jako designový prvek (Japan Objects @ 2018).

3.5.1. Most osmi prken (*yatsu-hashii*)

Jeden z nejatraktivnějších druhů japonských mostů, se kterým se můžeme v zahradách setkat je most *Yatsu-hashii*, který v překladu znamená osm mostů. (viz obrázek č.9) Název tohoto mostu si můžeme jednoduše vysvětlit díky jeho dřevěným, nebo kamenným deskám, které se střídají nad povrchem mělké vodní hladiny (Taylor 1912).

Stavba těchto mostů je vcelku jednoduchá, mosty jsou podepřeny řadou krátkých pilířů, které jsou zaraženy do batnitelného dna jezírka, na které se pak umísťují rovná prkna, po kterých se návštěvníci mohou procházet. Mosty se skládají z osmi prken, které se postupně překrývají.

Ostré změny směru při přechodu mostu návštěvníka cíleně nutí zpomalit a nebo se i během cesty úplně zastavovat. Důvod pro toto se skrývá v úmyslu nabídnout nové pohledy do zahrady, které dokáží požítk ze zahrady obahatit a umožnit tak pozorovat různé scény z okolí, jako například výsadyby *irisi*, kterým se v mělkých jezírkách velice dobře daří. Ve větší hloubce dál od břehu může návštěvník naopak pozorovat krásu barevných kaprů, plujících v okolí mostu. Tyto stavby tak dokáží naskytnout příležitost pozorování z odlišného úhlu, kterými tento most může disponovat.

3.5.2. Kamenný most (*ishi-hashii*)

Tento typ mostů byl postaven z jednotlivé kamenné desky, typicky z žuly, nebo břidlice. Nabízí se vícero variant ztvárnění mostu, jak použitím neopracovaného kamene, tak opracovaného, broušeného. Tyto mosty mohly plnit jak dekorativní účely, tak účely praktické. Využívaly se k překlenutí vodního toku, nebo suchého potoka v suchých zahradách (viz obrázek č. 10). V období Heian (794-1185) se nejvíce používaly velké klenuté mosty z broušeného kamene. V období Muromachi (1336-1573) přidalo na oblibě i nová varianta tohoto kamenného mostu, která přejala estetiku z čínské kultury, za použití nebroušených kamenů, které tvořily prkenné mosty po jednom, dvou, nebo po

třech kusech kamene. Tyto stavby se vyskytovaly hlavně ve vodních zahradách. V období Edo (1603-1868) se dále používal klasický vzhled kamenných mostů (Janus@ 2001).

Pokud byly tyto mosty usazeny do půdy, často se okolo nich posazovaly velké kameny, aby se zabránilo erozi díky velké váze kamenů, nebo kamenných bloků. Během různých období se počet měnil. Nejvíce se však používaly kameny čtyři, tak, aby na každé hraně mostu byl jeden kámen. Všechny kameny se od sebe odlišovaly svou výškou i šířkou. Dodávaly tak mostu celkovou mohutnost.

3.5.3. Dřevěný most z klád (*maruta-hashii*)

Tento typ mostu se nejvíce vyznačoval svou stavbou. Lehce obloukovitý most, který měl na nosném rámu v řadě za sebou posazené dřevěné klády o průměru palnáci, až dvacet centimetrů. Používal se také jako základ pro travnaté mosty. Tento typ mostu díky svému rustikálnímu vzhledu zapadal do hlubších zákoutí zahrad (viz obrázek č.11).

3.5.4. Most s hávnickem (*kusa-hashii*)

Tento typ mostů byl většinou postaven z dřevěných klád na dřevěném rámu. Na kládách bylo poté umístěno proutě ze stromů, na které se pokládalo deset až dvacet centimetrů smíchaného šterku se zeminou, na které se poté nechávala samovolně růst tráva, mech, nebo bambusové výhonky. Díky velké váze hlinité vrstvy byly tyto mosty spíše rovné, nebo jen s malým zvládnutím. U tohoto typu mostu se kvůli hlinité vrstvě s hávnickem nestavělo zábradlí. Tyto mosty byly spíše používané k okrasným účelům. Pokrytí hlínou značně snižovalo životnost mostu.

3.5.5 Most z nášlapných kamenů (*sawatoobi*)

Mosty z nášlapných kamenů mohou být recyklované plíse, nebo i přírodní kameny. Tento typ přemostění funguje na stejném principu, jako most *yatsu-hashii* (most osmi prken), který nekopíruje osu rovné přímky (viz obrázek č.13). Kameny se ve vodě různě stáčí za sebou, aby tak docílili stejného efektu a návštěvníkovi tak dopřály různé výhledy z jednotlivých kamenů. Charakter tohoto odělu od přírody na pevnině, která na něj čeká na abou koncích mostu (Cheshire 2009).

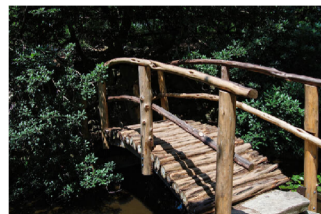
Díky mezerám mezi kameny má tak člověk mnohem větší pocit odříznutí od souše, i když je od ní vzdálen jen několik kroků. Tyto mezery, stejně jako rozestupy kamenů na cestách, nebo zlomy na dřevěném mostě osmi prken, korigují náš pohyb, rychlost chůze a místa rozhledů. Můžeme se také setkávat s využíváním principu velkého kamene, na kterém člověk nabere pocit větší stability a přestane se tak, pohledem zaměřovat na své kroky a umístění dalších kamenů. Instalace tohoto kamene pak dává možnost určitému rozhledu do zahrady.

Obrázek č.9 Most yatsu-hashii (kcpinternational.com)

Obrázek č.10 Most ishi-hashii (yokosojapanesegardens.com)

Obrázek č.11 Most maruta-hashii (alamy.com)

Obrázek č.12 Most kusa-hashii (japanobjects.com)

Obrázek č.13 Most sawatoobi (pinterest.com)

3. LITERÁRNÍ REŠERŠĚ

3.6. Kameny

3.6.1 Historie kamenů

Jeden ze stěžejních prvků a neodmyslitelná součást japonské zahrady. V dávné minulosti měly svou roli i v náboženství, kdy se věřilo, že v kamenech sídlí bohové. Dnešní pohled se již na tyto nerosty změnil, avšak i nadále mají svou moc a sílu, jako zosobnění přírodních sil. Kameny jsou od pradávna součástí zahradnické kultury. Již od dob, kdy se kolem nich obvazovala posvátná lana, se stávaly součástí zahrad, kde označovali místo, kde sídlí duchové. Od dvanáctého století byly zahradníci také označováni za „mězi pokládající kameny“, což dodávalo jejich práci významnou váhu. Ve feudální éře byly některé kameny natolik ceněné, že za jejich nalezení udělovali lordi a šógunové speciální privilegia těm, kteří tak jedinečné kameny našli (Bibb 1991).

3.6.2 Principy kamenů v zahradě

Kameny tvoří pomyslnou kostru a základní složku japonské zahrady. Každá velká hornina, ať už mohutný balvan, nebo malý oblázek, má v zahradě své místo. Největší balvany, které jsou polovinou svého objemu ponořeny pod zem do zahrady vnášejí svou hmotností a pocit stability. Menší kameny ležící ve vodě směřují tok řeky, v případě kamenů na souši mohou dávat smysl stáječcím se cestám, které mohou svým postavením symbolicky směřovat, tak jako tak vady v korytě řeky. Ty nejmenší kamínky a oblázky tvoří dna jeztek, říček a potoků, ať už jde o opravdové, nebo suché symbolické. Všechny tyto kameny různých tvarů a velikostí tvojí pomyslnou páteř zahrady (Gustafson 1999).

Výběr kamenů spočívá především v jejich tvaru a barvě. Nejčastěji používanými horninami do zahrady byl andezit, rohovec, žula, žilovec, nebo chloritická břidlice v dobrém stavu. Tyto kameny pak byly rozestavěny v místech, která se pro celkové rozložení zahrady mohla jevit jako důležitá. Málodrá se stávalo, že by se na zahradě vyskytoval jeden samotný kámen. Je mnohem častější kameny usazovat ve skupinách po třech, po pěti, nebo po sedmi. Každá skupina se skládá z kamenů různých velikostí, které jsou pevně a stabilně zakotvené v povrchu země. (viz obrázek č. 14) To dodává kamenům jak stabilitu fyzickou, tak psychickou ze strany pozorovatele, kterému

se takto usazené kameny mohou jevit jakoby už v zahradě spočívaly stovky let (Tatsui 1949).

3.6.3. Kamenné kompozice

Zahradníci hledali nový způsob, kterým by mohli v zahradách promítnout kontext a díky němu tak zahrady spojit s nově přichozím náboženstvím. Vytvořit pevnou duchovní vazbu mezi zahradou a náboženstvím. Tento krok vyplnil právě metodou pokládání kamenů do shluků. Pomocí této techniky tak zahrady v zenových chrámech obohatily prvky, které následně symbolizovaly určité buddhistické vidění světa. Ivořené ze skupin kamenů, nebo skalek. Uskupení kamenů tak mohlo znázorňovat určitou fázi zenového osvícení, díky níž se tak do zahrady mohla promítnout například buddhistická triáda (sanzoseki) (viz obrázek č. 15), která symbolizuje horu Sumeru, mytické centrum buddhistického vesmíru, nebo například uspořádání o sedmi kamenech, které mělo představovat Buddhův soucit. Další ze známých uspořádání je hora Horai, která byla taoistický ekvivalent horu Sumeru. I přes velkou symboliku dlouhověkosti, nebo dokonce nekonečna, se kameny mohly časem poškodit a rozpadnout, avšak oproti ostatním prvkům, na které můžeme v zahradě narazit, působí solidně, věčně a nezníitelně. To je také důvod, proč bývají považovány jako představení neměnnosti, jako prvek, pevně stojící bez pohybu v toku událostí (Mansfield 2009).

3.7. Posvátné ostrovy

Posvátné ostrovy můžeme najít rozprostřené uprostřed jezer, nebo i širokých říčních potoků, které zahradami protékají. Velikost těchto ostrovů se může výrazně lišit, stejně tak jako jejich vzhled i využití. Některé ostrovy jsou čisté a krásnou záležitostí a na některých se můžeme i pohybovat. Ostrovy v japonských zahradách symbolicky nesou obraz oceánu a Japonska, které je samo o sobě ostrovním státem.

Ostrovy byly na východě již od dávných dob brány jako posvátné. Zmínky o posvátných ostrovech, můžeme vidět již v čínských legendách o posvátných a mystických ostrovech, které později do zahrady vnesly vyobrazení ostrovů, které se hojně začaly využívat i v Japonsku. Podobnou symboliku lze najít i jinde po světě, například v hinduist-

mu, mytologie a v mnoha dalších kulturách.

V první japonské zahradní příručce Sakuteiki, kterou sepsal Tachibana Toshitsuna mezi polovinou až koncem jedenáctého století bylo uvedeno několik typů těchto posvátných ostrovů. Jednalo se o ostrovy s rozdílným polem jejich obsahu, jako například ostrovy Itojima, které byly osázeny velkými množstvím kamenů a borovicemi. Katsumigata, jako ostrov mhy ztvárněný pouze štěrkem a písekem, Marjima, jakožto lesní ostrov, který byl plochý a posázený borovicemi, nebo například ostrov Nojima, který symbolizoval louku divokými travinami, mechem a menším množstvím nájských kamenů (Fetcheil 2014).

Nejoblíbenějším zobrazením se však staly ostrovy ve tvaru želvy a ostrovy ve tvaru jerábá. Želva je jedna z nejvíce oblíbených symbolů pro námět ostrova. (viz obrázek č. 16) Je to symbol dlouhověkosti, který do Japonska dorazil z Číny, kde byly považovány za posvátná zvířata. V Číně je mnoho známých bojů a pověstí o jejich duchovní síle. Stejně tak jako želva, je i jerábá symbolem dlouhověkosti. Dále je spojený také s čistotou a krásou. Ostrovy jerábá lze rozpoznat díky úzkému kameni, který zastupuje krk a široký kámen, který má napodobovat jeho křídlo (viz obrázek č. 17) (Gofo a Naka 2016).

3.8. Stromy a výsadba

3.8.1. Historie

Flóra na Japonských ostrovech je velmi rozmanitá a starobylá. Můžeme v ní nalézt spoustu významných a zajímavých druhů, které nenajdeme jinde po pevnině, ani v blízkosti Japonska ve východní Asii, nebo na korejském poloostrově. Veliká část těchto rostlin přežila do dnešní doby díky hornatým podmínkám japonských ostrovů, i přes nárust lidské výstavby a nároky lidí ohledně zemědělství. Díky dlouhé historii pěstování rostlin, pořád můžeme obdivovat mnoho variant různých druhů rostlin, o které bylo po generace pečováno. Dlouhodobé uzavření a přerušení skoro veškerých styků s Evropou, ovšem způsobilo, že se veškeré rostliny začaly dostávat z Japonska do Evropy, až průběhem devatenáctého století, tedy mnohem později, než například z východní Číny. Z toho důvodu se veškerá flóra považovala za velmi exotickou a módní (Royal Botanic Gardens, Kew © 2016).

Výběr konkrétní zeleně do japonských zahrad,

je věc vkusu, techniky, ale především tradice. Z historického hlediska měly stromy mystický význam již v dobách šintoismu. Říkalo se, že ve stromech žijí přírodní duchové, stejně tak, jako se věřilo o duchovních sídlech v kamenech, nebo v horách. Gautama Buddha při dosáhní osvícení, když seděl právě pod stromem. Některé stromy mají pro Japonsko obzvláště dlouhodobý a hluboký význam, díky vlastnostem které mají a které symbolizují, jako například borovice, pro svou odolnost a dlouhou životnost, frešeň pro svou krásu a půvab v období květení a pro své tvrdé dřevo, nebo švestka, původem z Číny, která je významná svou odolností (Bibb 1991).

3.8.2. Tvarování stromů

V období Heian (794-1183) až do začátku období Muromači (1336-1573) se zahrady stavěly především ve větším honosnějším měřítku. V těchto zahradách byly díky jejich obřím rozměrům využívaly principy daleké perspektivy. Díky měřítku zahrady se na jakoukoliv detailnější úpravu rostlin nedbalo a stromy se tak nechávaly samovolně růst. Oproti tomu v omezených prostorech, jako například v zenových chrámech v období Muromači (1336-1573), se s určitým druhem úpravy zeleně muselo počítat. Díky tomu problému však přišel nový styl tvarování keřů a stromů. (viz obrázek č. 17) Tento druh umění přezřívání stromů, se začal označovat jako komi. Oproti jiným podmínkám, které jsou na východní části Japonska, se v obkasa kjóta můžeme těšit z pomalejšího růstu stromů, který tak umožňuje příležitost na zahrady s využitím této techniky a odvádíje tak četný výskyt těchto úprav právě v kjótských zahradách (Mori 1962).

Obrázek č. 14 Kameny zakopané v zemi [wikipedia.org]

Obrázek č. 15 Kamenná kompozice [japanobjects.com]

Obrázek č. 17 Ostrov želva [anshin-sad.ru]

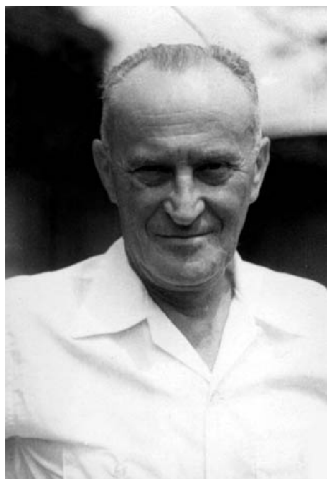

Obrázek č. 16 Ostrov želvy [learn.bowdoin.edu]

Obrázek č. 18 Tvarování v zahradě [unsplash.com]

3. LITERÁRNÍ REŠERŠĚ

3.9 Antonín Raymond

3.9.1 Mládí a studium

Antonín Raymond, původně rodným jménem Reimann, byl jeden z šesti dědičů rodiny Reimannových, pocházejících z Kladna (viz obrázek č.19). Narodil se 10. května 1888. Rodina bydlela v rodném domě na náměstí s číslem popisným 14 (kde se dnes vyskytuje pobočka Komerční banky, na které můžeme postřehnout pamětní desku tohoto kladenského rodáka (viz obrázek č.20)). Na přelomu století v roce 1900 přišla rodina o maminku Růženu. Později rodina musela kvůli špatnému finančnímu stavu prodát dům na náměstí a přestěhovat se do Prahy, kde Antonín i přes nepříznivou situaci pokračoval ve svém studiu na České polytechnice. Zde při studiu nabíral cenné informace od osobností jako byli malíř Adolf Liebšcher, geolog Cyril Purkyně, nebo profesor statiky a staveb ze železobetonu, František Klokner. Bohužel, kvůli panujícím okolnostem, musel ze své vlasti v roce 1910 emigrovat do Ameriky. V roce 1914 se Antonín dostal zpět do Evropy za účelem studii, které mu přerušilo vyhlášení první světové války. Cestou zpět do Ameriky se poznal s mladou výtvarnicí Noémi Pernessin, do které se zamiloval a krátce na to si jí vzal za ženu.

3.9.1 Karéera

Po prvním příchodu v roce 1910, dostal v New Yorku za pomoci českých emigrantů první práci na pozici kreslíče v ateliéru Casse Gilberta. Po druhém příjezdu z Evropy, se v roce 1916 stal členem kancelář v Taliesin Spring Green, kde začal spolupracovat s frankem Lloydem Wrightem. Díky zakázce na stavbě hotelu Imperial (viz obrázek č.21), se roku 1919 vydal do Japonska, jakožto stavební dozor, spolu se svou manželkou Noémi. V roce 1921 se na Antonína obrátil Hájima Hoshi, se zakázkou, která mohla být jeho první velký projekt. Univerzitní komplex pro farmaceutická studia v Japonsku, který by byl schopný pojmuty stovky studentů. Raymond tuto výzvu přijal a zanedlouho se škola začala budovat (viz obrázek č.22). O rok poté se na Antonína obrátil tehdejší americký ambasador pod záštitou Rockefellerovy nadace s žádostí o návrhnutí komplexu pro ženské křesťanské koleje. Nový přístup výstavby těchto budov se osvědčil při zeměměřeni, které postihlo Tokio rok od začátku stavby. Během těchto pár let, se styl architektury Antonína Raymonda začal vyvíjet a ohledně přístupovat i k tradičnímu japonskému stavitelství, což se projevilo na výstavbě letního sídla manželů

Raymondových v Karuzawě. Od roku 1925 pracoval v Japonsku na pozici honorárního konzula, po kterém odcestoval zpět do Ameriky, kde během války založil v New Yorku novou kancelář s českým architektem Ladislavem Lelandem. Po roce 1945 se vrátil zpět do Japonska, kde pracoval na poválečné obnově infrastruktury. V poválečném období poté obnovil i svou kancelář v Tokiu, která následně začala prosperovat, díky Raymondovým zkušenostem a umění propojit novou západní techniku staveb s tradiční japonskou technikou. K významným stavbám v tomto období se řadí například Kostel sv. Anselma v Tokiu (viz obrázek č.23). Hudební centrum v provincii Gunma (viz obrázek č.24,25). V dnešní době je za jeho počiny považován za zakladatele novodobé Japonské architektury (Raymond Architectural office Tokyo © 2020. archiweb @ 2005).

Obrázek č.20 Pamětní deska [wikipedia.org]

Obrázek č.22 Hoshi University [wikidata.org]

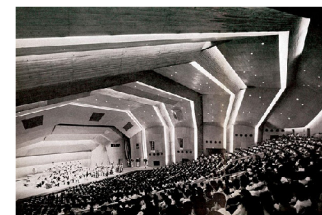
Obrázek č.24 Gunma Music center [docomomo-nytri.org]

Obrázek č.21 Hotel Imperial [imperialhotel.co.jp]

Obrázek č.23 Kostel sv. Anselma [portal.rzhlas.cz]

Obrázek č.25 Gunma Music Center [wikipedia.org]

ZHODNOCENÍ PODKLADOVÝCH ÚDAJŮ

4. ZHODNOCENÍ PODKLADOVÝCH ÚDAJŮ

4.1. LOKACE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Město Kladno se nachází ve Středočeském kraji, 25 km severozápadně od Prahy v Kladenské tabuli, která se nachází v západní části Pražské plošiny, na pomezí s Křivoklátskou vrchovinou. Kladenský okres disponuje sto obcemi s celkovým počtem obyvatel 166 483. Samotné město Kladno disponuje 68 896 obyvateli. (Český statistický úřad @ 2020) Území se rozléhá v městské části Kročehlavy, které je největší městskou částí v Kladně. Konkrétní poloha řešené lokality se nachází ve Starých Kročehlavech v blízkosti ulice Dlouhá a křižovatkou s ulicí Dr. Foustky.

Mapa č.1 - Poloha Kladna v rámci ČR (cuzk.cz)

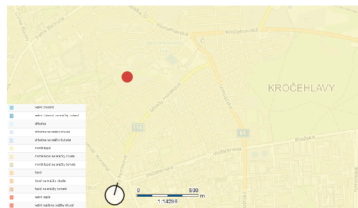

Mapa č.2 - Poloha řešeného území (kladno.gepro.cz)

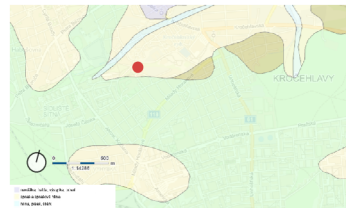
Obec: Kladno [532053]
Katastrální území: Kročehlavy [665126]
Pozemkové parcely: 1490 - 926m²
(+ jejich rozloha) 1492/1 - 4649m²
1492/21 - 1316m²
1492/42 - 601m²
1492/43 - 3m²
1458 - 1204m²
5745 - 11787m²

4.2 PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

Kladno se nachází v Pražské plošině, ale Quittovi klasifikace podnebí spadá do teplé oblasti T2. (Čulek 2013) Geomorfologicky se řadí do území Poberounské subprovincie, Brátské oblasti, Pražské plošiny. Průměrná roční teplota: 11°C
Roční úhm srážek: 479mm
Nadmožská výška: 377,7-382,4m n.m.
Půdní typ: hlinito-písčité
Půdní druh: černozem

Mapa č.3 - Klimatická mapa Kladno (kladno.gepro.cz)

Mapa č.4 - Geologická mapa Kladno (kladno.gepro.cz)

4.3 HISTORIE

První písemné doložení o Kladně pochází ze 14. století, ve kterém původní ves vlastnil rod Kladenských z Kladna, který vymřel roku 1543. Kladno poté bylo převzato rodem Žďárských ze Žďaru, které během jejich vlády obdrželo statut městečka. Roku 1701 odkoupila panství vévodkyně toskánska Anna Marie Františka, která je během čtyř let odprodala mnšskému řádu benediktinů, kterým přešel do roku 1848.

Nejpodstatnější změnou pro toto město bylo objevení ložisek s černým uhlím v roce 1846 a pozdějším založením vysokých pecí roku 1855. V roce 1889 byl založen nový závod Pořídí na výrobu ušlechtilé ocele, který nesl jméno po továrníkově man-želce Leopoldině. Z města se během pár let stalo jedno z nejvýznamnějších měst tehdejšího Rakousko-uherska. (Seifert a Šlepička 2010)

Průmyslový vzestup tak zapříčinil růst města a přírůstek nových obyvatel, kteří do města přijížděli s vřelou nadějí pracovat. Zdeněk Wirth trefně přirovnával město v období Český svět k anglickému městu Manchester, které zažívalo v 19. století podobný průmyslový růst. V roce 1898 byl Kladno udělen Františkem Josefem I. titul královského horního města. Prudké rozšiřování města od poloviny devatenáctého století s sebou přineslo i větší rozmanitost na trhu obchodu a řemesel. (1906, Kuchyňka 2000)

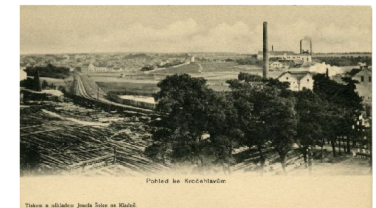
Řešené území v Kročehlavech vedlo jednu z železničních tratí, přes které se vozilo černé uhlí. V lesné blízkosti se nacházela divější jáma Abrahám a jáma Hergelth, ze kterých se materiál odvážel do poldrovských hutí, kde se později používalo na výrobu (Kladenský uhelný revír 2012)

Mapa č.5 - Historická mapa 1840 (oldmaponline.org)

Obrázek č.26 Bývalá železniční trať (kladnominule.cz/fotografie)

Obrázek č.26 Bývalá železniční trať (kladnominule.cz/fotografie)

4.4. ŠIRŠÍ VZTAHY

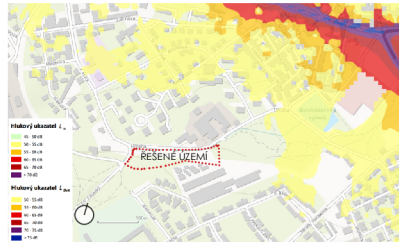
Řešené území se nachází uprostřed městské části Staré Kročehlavy. Areal je mezi třemi parky a to mezi parkem Šitenské údolí, parkem Zoologická a Panskou loukou. Podél celé délky řešeného území se táhne silniční komunikace - ulice Dlouhá. Ta na severozápadním rohu areálu tvoří křižovátku s ulicí Dr. Foustky, která se rozléhá mezi parkem Šitenské údolí a parkem Zoologická, dále směrem k sídlišti Sítina a k přilehlému areálu s hokejbalovými hřišti. V ulici Dlouhá se nachází starý kladenský pivovar, před kterým stojí dvě autobusové zastávky spoje 605. Na jižní straně ohraničuje území zeď od pozemku s rozsáhlým systémem garáží. (viz mapa č. 6)

4.5. SWOT

Sílnou stránkou řešeného území je především jeho poloha, která tak dokáže spojit okolní parky a vytvořit tak větší parkový areál (viz mapa č. 8) Mezi slabší stránky patří blízká silniční komunikace, která by mohla být potenciálním zdrojem hluku, i když se nejedná o vylíčenou komunikaci (viz mapa č. 7). Tento park by se mohl stát jednou z dalších příležitostí, jak prohloubit vztahy mezi Českem a Japonskem, park by se mohl využívat například i k události vyhlášení ceny architekta Antonína Raymonda. Mezi hrozby patří především větší využívání pejskáři, díky nedalekému cvičišti se kterým je spojeno poškozování trávníku a mechu v parku.

Mapa č. 6 Širší vztahy [cuzk.cz]

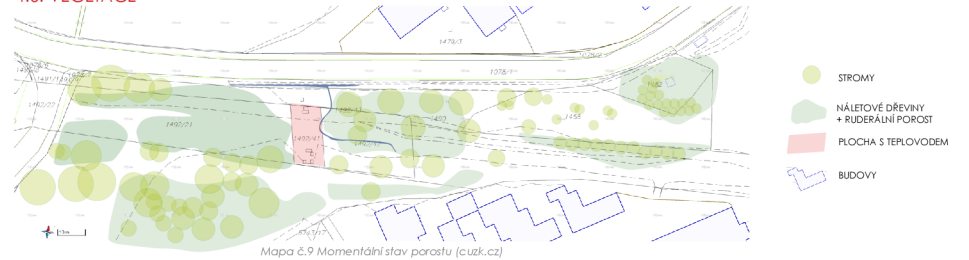

Mapa č. 7 Hluková mapa [geoportal.mzcr.cz]

Mapa č. 8 Lokace řešeného území [cuzk.cz]

4.6. VEGETACE

Mapa č. 9 Momentální stav porostu [cuzk.cz]

Na řešeném území se z většíny nachází především náletové dřeviny. Díky nulové péči, která Invia několik let byl západní prostor zcela pokrytý popínavým *Cornus arvensis* (viz obrázek č. 23) a *Hedera helix* (viz obrázek č. 23). Největší podíl na vegetaci převládá v jižní části řešeného území má *Acer pseudoplatanus* (viz obrázek č. 23). Ve středu areálu je nejvíce zastoupen *Juglans regia* (viz obrázek č. 23) společně s *Rubus* sp. (viz obrázek č. 23) a *Parthenocissus inserta* (viz obrázek č. 23).
Ve východní části nejvíce převládá *Comus controversa* (viz obrázek č. 23) a *Prunus avia* (viz obrázek č. 23). Díky hustému porostu, který se na tomto území tvoří několik (mátrná i desítek) let je nemožné určit přesný počet některé vegetace, která zde roste.

Obrázek č. 27 *Cornus arvensis* [wikipedia.org]

Obrázek č. 28 *Hedera helix* [wikipedia.org]

Obrázek č. 29 *Acer pseudoplatanus* [wikipedia.org]

Obrázek č. 30 *Juglans regia* [wikipedia.org]

Obrázek č. 31 *Rubus* sp. [wikipedia.org]

Obrázek č. 32 *Parthenocissus inserta* [wikipedia.org]

Obrázek č. 33 *Comus controversa* [wikipedia.org]

Obrázek č. 34 *Prunus avia* [wikipedia.org]

4.7. FOTODOKUMENTACE

Mapa č.8 Místa pořízených fotografií (cuzk.cz)

Obrázek č. 37. Fotodokumentace (autor práce)

Obrázek č. 36. Fotodokumentace (autor práce)

Obrázek č. 37. Fotodokumentace (autor práce)

Obrázek č. 38. Fotodokumentace (autor práce)

Obrázek č. 39. Fotodokumentace (autor práce)

Obrázek č. 40. Fotodokumentace (autor práce)

Obrázek č. 41. Fotodokumentace (autor práce)

Obrázek č. 42. Fotodokumentace (autor práce)

The image features two horizontal, overlapping red brush strokes on a white background. The top stroke is slightly higher and has a more pronounced, textured appearance, while the bottom stroke is lower and more solid. The text 'PROJEKTOVÁ ČÁST' is written in white, uppercase letters across the top stroke.

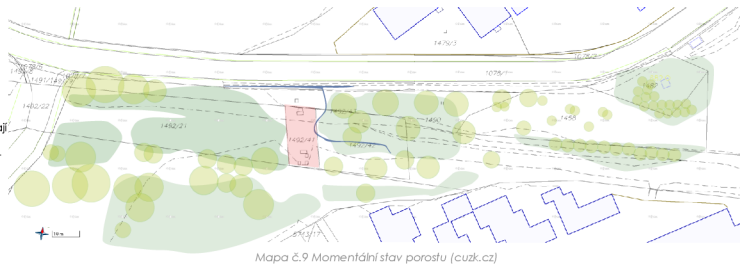
PROJEKTOVÁ ČÁST

5. NÁVRHOVÁ ČÁST

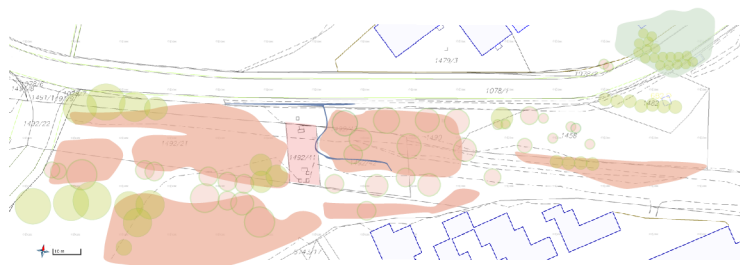
5.1 NÁVRH KÁČENÍ

Na řešeném území se bude primárně jednat o úplné odstranění popínavých rostlin, které pokryjí většinu areálu. Společně s nálety z tohoto místa udělají neprůstupnou oblast.

Některé náletové dřeviny a původní dřeviny budou v areálu ponechány, protože zapadají do finální vize projektu i stylu parku. Bude se především jednat o starší dřeviny na východním území areálu, kde se park napojuje na Panskou louku.

Mapa č.9 Momentální stav porostu (czuk.cz)

Mapa č.10 Mapa kácení (czuk.cz)

5.2 SORTIMENT

5.2.1. STROMOVÉ PATRO

Mapa č.11 Mapa výsadby (autor práce)

Strom	Číslo	Strom	Číslo
Platanus orientalis - platan	10	Quercus robur - dub letní	10
Platanus occidentalis - platan	11	Quercus petraea - dub hrab	11
Platanus acerifolia - platan	12	Quercus ilex - dub oříšek	12
Platanus hybridus - platan	13	Quercus agrifolia - dub	13
Platanus acerifolia - platan	14	Quercus robur - dub letní	14
Platanus acerifolia - platan	15	Quercus petraea - dub hrab	15
Platanus acerifolia - platan	16	Quercus ilex - dub oříšek	16
Platanus acerifolia - platan	17	Quercus agrifolia - dub	17
Platanus acerifolia - platan	18	Quercus robur - dub letní	18
Platanus acerifolia - platan	19	Quercus petraea - dub hrab	19
Platanus acerifolia - platan	20	Quercus ilex - dub oříšek	20
Platanus acerifolia - platan	21	Quercus agrifolia - dub	21
Platanus acerifolia - platan	22	Quercus robur - dub letní	22
Platanus acerifolia - platan	23	Quercus petraea - dub hrab	23
Platanus acerifolia - platan	24	Quercus ilex - dub oříšek	24
Platanus acerifolia - platan	25	Quercus agrifolia - dub	25
Platanus acerifolia - platan	26	Quercus robur - dub letní	26
Platanus acerifolia - platan	27	Quercus petraea - dub hrab	27
Platanus acerifolia - platan	28	Quercus ilex - dub oříšek	28
Platanus acerifolia - platan	29	Quercus agrifolia - dub	29
Platanus acerifolia - platan	30	Quercus robur - dub letní	30
Platanus acerifolia - platan	31	Quercus petraea - dub hrab	31
Platanus acerifolia - platan	32	Quercus ilex - dub oříšek	32
Platanus acerifolia - platan	33	Quercus agrifolia - dub	33
Platanus acerifolia - platan	34	Quercus robur - dub letní	34
Platanus acerifolia - platan	35	Quercus petraea - dub hrab	35
Platanus acerifolia - platan	36	Quercus ilex - dub oříšek	36
Platanus acerifolia - platan	37	Quercus agrifolia - dub	37
Platanus acerifolia - platan	38	Quercus robur - dub letní	38
Platanus acerifolia - platan	39	Quercus petraea - dub hrab	39
Platanus acerifolia - platan	40	Quercus ilex - dub oříšek	40
Platanus acerifolia - platan	41	Quercus agrifolia - dub	41
Platanus acerifolia - platan	42	Quercus robur - dub letní	42
Platanus acerifolia - platan	43	Quercus petraea - dub hrab	43
Platanus acerifolia - platan	44	Quercus ilex - dub oříšek	44
Platanus acerifolia - platan	45	Quercus agrifolia - dub	45
Platanus acerifolia - platan	46	Quercus robur - dub letní	46
Platanus acerifolia - platan	47	Quercus petraea - dub hrab	47
Platanus acerifolia - platan	48	Quercus ilex - dub oříšek	48
Platanus acerifolia - platan	49	Quercus agrifolia - dub	49
Platanus acerifolia - platan	50	Quercus robur - dub letní	50
Platanus acerifolia - platan	51	Quercus petraea - dub hrab	51
Platanus acerifolia - platan	52	Quercus ilex - dub oříšek	52
Platanus acerifolia - platan	53	Quercus agrifolia - dub	53
Platanus acerifolia - platan	54	Quercus robur - dub letní	54
Platanus acerifolia - platan	55	Quercus petraea - dub hrab	55
Platanus acerifolia - platan	56	Quercus ilex - dub oříšek	56
Platanus acerifolia - platan	57	Quercus agrifolia - dub	57
Platanus acerifolia - platan	58	Quercus robur - dub letní	58
Platanus acerifolia - platan	59	Quercus petraea - dub hrab	59
Platanus acerifolia - platan	60	Quercus ilex - dub oříšek	60
Platanus acerifolia - platan	61	Quercus agrifolia - dub	61
Platanus acerifolia - platan	62	Quercus robur - dub letní	62
Platanus acerifolia - platan	63	Quercus petraea - dub hrab	63
Platanus acerifolia - platan	64	Quercus ilex - dub oříšek	64
Platanus acerifolia - platan	65	Quercus agrifolia - dub	65
Platanus acerifolia - platan	66	Quercus robur - dub letní	66
Platanus acerifolia - platan	67	Quercus petraea - dub hrab	67
Platanus acerifolia - platan	68	Quercus ilex - dub oříšek	68
Platanus acerifolia - platan	69	Quercus agrifolia - dub	69
Platanus acerifolia - platan	70	Quercus robur - dub letní	70
Platanus acerifolia - platan	71	Quercus petraea - dub hrab	71
Platanus acerifolia - platan	72	Quercus ilex - dub oříšek	72
Platanus acerifolia - platan	73	Quercus agrifolia - dub	73
Platanus acerifolia - platan	74	Quercus robur - dub letní	74
Platanus acerifolia - platan	75	Quercus petraea - dub hrab	75
Platanus acerifolia - platan	76	Quercus ilex - dub oříšek	76
Platanus acerifolia - platan	77	Quercus agrifolia - dub	77
Platanus acerifolia - platan	78	Quercus robur - dub letní	78
Platanus acerifolia - platan	79	Quercus petraea - dub hrab	79
Platanus acerifolia - platan	80	Quercus ilex - dub oříšek	80
Platanus acerifolia - platan	81	Quercus agrifolia - dub	81
Platanus acerifolia - platan	82	Quercus robur - dub letní	82
Platanus acerifolia - platan	83	Quercus petraea - dub hrab	83
Platanus acerifolia - platan	84	Quercus ilex - dub oříšek	84
Platanus acerifolia - platan	85	Quercus agrifolia - dub	85
Platanus acerifolia - platan	86	Quercus robur - dub letní	86
Platanus acerifolia - platan	87	Quercus petraea - dub hrab	87
Platanus acerifolia - platan	88	Quercus ilex - dub oříšek	88
Platanus acerifolia - platan	89	Quercus agrifolia - dub	89
Platanus acerifolia - platan	90	Quercus robur - dub letní	90
Platanus acerifolia - platan	91	Quercus petraea - dub hrab	91
Platanus acerifolia - platan	92	Quercus ilex - dub oříšek	92
Platanus acerifolia - platan	93	Quercus agrifolia - dub	93
Platanus acerifolia - platan	94	Quercus robur - dub letní	94
Platanus acerifolia - platan	95	Quercus petraea - dub hrab	95
Platanus acerifolia - platan	96	Quercus ilex - dub oříšek	96
Platanus acerifolia - platan	97	Quercus agrifolia - dub	97
Platanus acerifolia - platan	98	Quercus robur - dub letní	98
Platanus acerifolia - platan	99	Quercus petraea - dub hrab	99
Platanus acerifolia - platan	100	Quercus ilex - dub oříšek	100

Tabulka č.1 Výsadba (autor práce)

Tabulka č.2 Výsadba (autor práce)

Mezi neodmyslitelnou součástí japonské zahrady patří japonské javorů. Tyto dřeviny si získaly nespočet obdivovatelů i mimo Japonsko svou krásou a nápaditostí, kterou disponují během celého roku. Vlastností kultivarů tak dokážou přispět k tvorbě jedinečných scén v zahradě, které se odrážejí na pocitech člověka (Bartoš 2007).

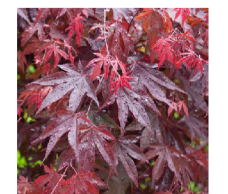
Výšečtím těchto kultivarů došlo k výsledným změnám vzhledu původního olistění těchto javorů, jako byla například změna tvaru nebo barvy. Díky poruše tvorby chlorofylu tak rostliny přecházejí do světlých až žlutých odstínů jako například Acer palmatum 'Sister Ghost' (viz obrázek č. 43), nebo

naopak takové kultivary, které jsou výrazné svou červenou barvou, díky anthokyanům ve vakuolách (jako například u Acer palmatum 'Bloodgood' (viz obrázek č.44)) (Horáček 2019).

Jako jeden z důležitých základních kamenů sortimentu japonských zahrad, jsou považovány tvarované jehlčičnany. Bonsaje, které jsou známé po celém světě svým miniaturním vzhledem, však pocházejí z venkovních přírodních podmínek, kde můžeme pozorovat i ve větším provedení. Tento typ tvarování probíhá například zaštipováním, či detailním střihem. I u nás tak máme možnost tvořit tyto úpravěné jedince dokonce i z našich domácích druhů jehlčičnatých stromů a keřů (Škvr 2008, Pasečný 2005)

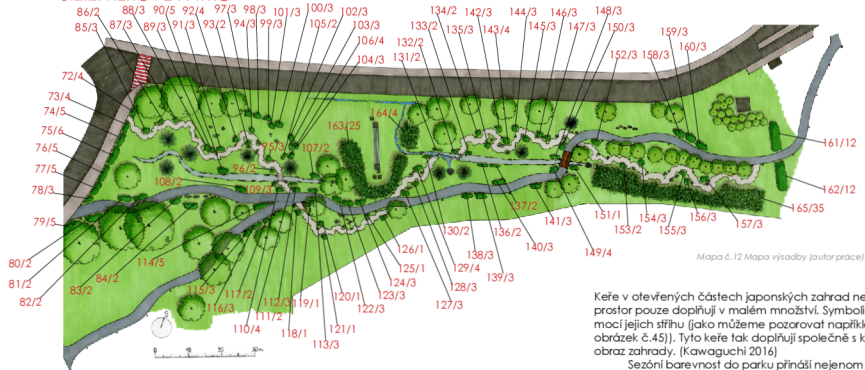
Obrázek č. 43 Acer palmatum 'Sister Ghost' [zahradnictvi-spomysl.cz]

Obrázek č. 44 -Acer palmatum 'Bloodgood' [hnojivapraha.cz]

5.2. SORTIMENT

5.2.2. KEŘOVÉ PATRO

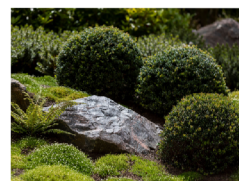

Plantažní kód	Plantažní název	Plantažní číslo
86/2	86/3	86/4
87/3	87/4	87/5
88/3	88/4	88/5
89/3	89/4	89/5
90/3	90/4	90/5
91/3	91/4	91/5
92/4	92/5	92/6
93/2	93/3	93/4
94/3	94/4	94/5
97/3	97/4	97/5
100/3	100/4	100/5
102/3	102/4	102/5
103/3	103/4	103/5
106/4	106/5	106/6
104/3	104/4	104/5
131/2	131/3	131/4
132/2	132/3	132/4
133/2	133/3	133/4
134/2	134/3	134/4
142/3	142/4	142/5
143/4	143/5	143/6
144/3	144/4	144/5
146/3	146/4	146/5
147/3	147/4	147/5
148/3	148/4	148/5
150/3	150/4	150/5
152/3	152/4	152/5
158/3	158/4	158/5
140/3	140/4	140/5
161/12	161/2	161/3
162/12	162/2	162/3
165/35	165/4	165/5
72/1	72/2	72/3
73/4	73/5	73/6
74/5	74/6	74/7
75/6	75/7	75/8
76/5	76/6	76/7
77/5	77/6	77/7
78/3	78/4	78/5
79/5	79/6	79/7
80/2	80/3	80/4
81/2	81/3	81/4
82/2	82/3	82/4
83/2	83/3	83/4
84/2	84/3	84/4
114/5	114/6	114/7
115/3	115/4	115/5
117/2	117/3	117/4
112/4	112/5	112/6
119/1	119/2	119/3
120/1	120/2	120/3
122/3	122/4	122/5
123/3	123/4	123/5
127/3	127/4	127/5
126/1	126/2	126/3
125/1	125/2	125/3
129/4	129/5	129/6
130/2	130/3	130/4
136/2	136/3	136/4
141/3	141/4	141/5
143/3	143/4	143/5
149/4	149/5	149/6
151/1	151/2	151/3
153/2	153/3	153/4
154/3	154/4	154/5
156/3	156/4	156/5
157/3	157/4	157/5

Plantažní kód	Plantažní název	Plantažní číslo
116/3	116/4	116/5
117/2	117/3	117/4
118/1	118/2	118/3
121/1	121/2	121/3
122/3	122/4	122/5
123/3	123/4	123/5
127/3	127/4	127/5
129/4	129/5	129/6
130/2	130/3	130/4
136/2	136/3	136/4
141/3	141/4	141/5
143/3	143/4	143/5
149/4	149/5	149/6
151/1	151/2	151/3
153/2	153/3	153/4
154/3	154/4	154/5
156/3	156/4	156/5
157/3	157/4	157/5

Keře v otevřených částech japonských zahrad nezaplňují prostor, naopak tento prostor pouze doplňují v malém množství. Symbolicky tak tvoří obrazy krajiny, za pomoci jejich stříhu (jako můžeme pozorovat například u řez crenata 'Convexa' (viz obrázek č.45)). Tyto keře tak doplňují společně s kameny a teréni úpravou celkové obrazy zahrady. (Kawaguchi 2016)

Sezónní barevnost do parku přináší nejenom různorodé zbarvení kulivárů Acer Palmatum, ale například i plody jednotlivých keřů, které dokážou ozvláštnit okolí cest, jako například Euonymus alatus, jehož výrazné červenooranžové plody vydrží až do zimních dnů (viz obrázek č.46).

Obrázek č. 45 řez crenata 'Convexa' (stephenjglivie.co.uk)

Obrázek č. 46 Euonymus alatus (dewilde.nl)

Tabulka č.4 Výsadba (autor práce)

Tabulka č.5 Výsadba (autor práce)

5.3 TABULKA KVETENÍ

	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec
Berberis lidiana - bílá Julia												
Cornelia japonica 'Adeyuki' - kamélie japonská 'Adeyuki'												
Cercosa serrulata 'Koromo' - řeřez japonská 'Koromo'												
Cornus alba 'Elegantissima' - kornel bílý												
Cornus lasiocarpa - kornel červený												
Hibiscus syriacus 'Red Heart' - lílák sýrský 'Red Heart'												
Hydrangea paniculata 'Tokko Blue' - hortenzie velkokvětá 'Tokko Blue'												
Hydrangea paniculata 'Prim White' - hortenzie latná 'Prim White'												
Hydrangea paniculata 'Sundae Fraise' - hortenzie latná 'Sundae Fraise'												
Hydrangea serrata 'Blue Bird' - hortenzie plavá 'Blue Bird'												
Hydrangea serrata 'Veerie' - hortenzie plavá 'Veerie'												
Chimonodoxa japonica - klobouček japonský												
Motex - japonská - klobouček japonský												
Miscanthus sinensis 'Gracillima' - ozdobná tráva 'Gracillima'												
Prunus alba - bílý sládek												
Prunus japonica - řeřez japonská												
Prunus subhirtella 'Pendula Rosea' - višňová croupelata												
Saxifraga - vřesovec												
Skimmia japonica 'Fragrant Cloud' - skimmie japonská 'Fragrant Cloud'												
Spirea japonica 'Hidano' - spiraea japonská 'Hidano'												
Spirea japonica 'Double Play Red' - spiraea japonská 'Double Play Red'												
Spirea japonica 'Little Flame' - spiraea japonská 'Little Flame'												
Spirea japonica 'Heron Park' - spiraea japonská 'Heron Park'												
Spirea japonica 'June Bride' - spiraea japonská 'June Bride'												
Hydrangea paniculata - hortenzie velkokvětá												
Viburnum plicatum - kalinina japonská 'Mariesii'												
Viburnum plicatum 'Watanabe' - kalinina japonská 'Watanabe'												

Tabulka č.5 Kvetení (autor práce)

I přes absenci květinových záhonů, která je u tohoto typu zahrad a parků běžná, se můžeme těšit především na období jara, které s sebou přináší záplavu rozkvetajících stromů, jako například Prunus subhirtella 'Pendula Rosea' (viz obrázek 47).

V Japonsku jsou sakury nejvíce populárním stromem, právě díky jejich květnům, které symbolizují příchod jara. Podmínky po květen. (Hedličková a Tinka 2009)

Sakury jsou součástí historie zahrad přes tisíc let, kdy byly také zobrazovány v japonské poezii i umění. Díky tomu jsou sakury stále nedílnou součástí japonské kultury. (McClellan 2005)

Jarní období květu sakur poté pomalu vystřídají lehké bílé květy keří Viburnum plicatum 'Watanabe' (viz obrázek 48), bílé, růžové, až načervenalé očníky květů tavolníků, kterými se pyšní například Spirea japonica 'Double Play Red' (viz obrázek 49), na které průběhem léta navazují pastelové barvy hortenzí viz Hydrangea paniculata 'Sundae Fraise' (obrázek 50) a Hydrangea serrata 'Blue Bird' (viz obrázek 51).

Obrázek č. 50 -Hydrangea paniculata 'Sundae Fraise' (threetreecenter.com)

Obrázek č. 47 Prunus subhirtella 'Pendula Rosea' (zahrady-rostliny.cz)

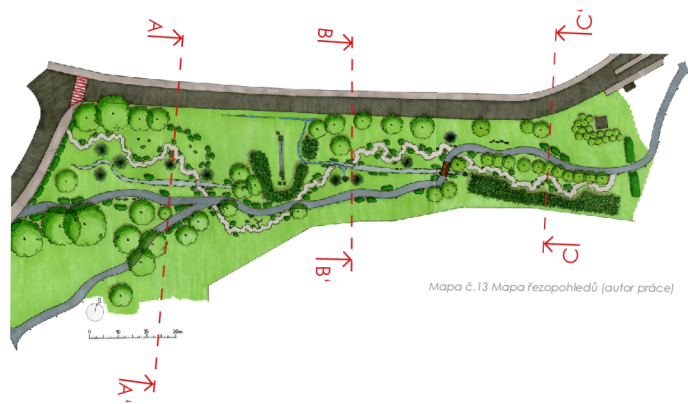

Obrázek č. 48 -Viburnum plicatum 'Watanabe' (pikist.com)

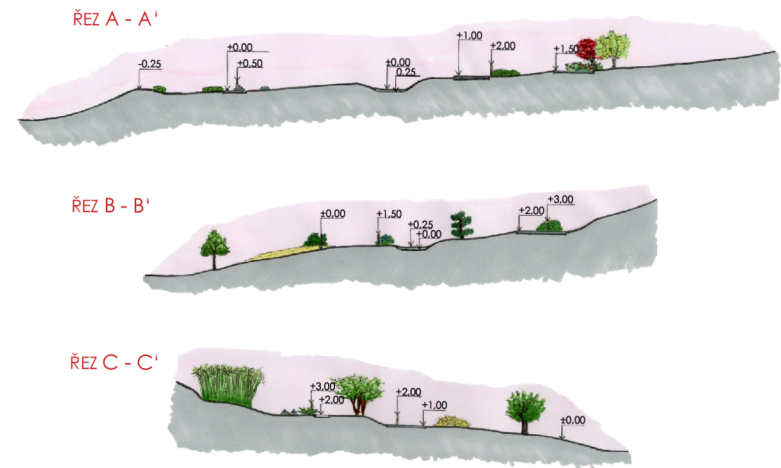

Obrázek č. 49 -Spirea japonica 'Double Play Red' (threetreecenter.com)

5.4 ŘEZOPOHLEDY

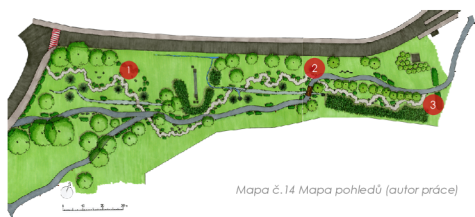
Mapa č.13 Mapa řezopohledů (autor práce)

1:250

Obrázek č.51 řezopohledy (autor práce)

5.5 VIZUALIZACE

Mapa č. 14 Mapa pohledů (autor práce)

Obrázek č. 52 Vizualizace (autor práce)

Obrázek č. 53 Vizualizace (autor práce)

Obrázek č. 54 Vizualizace (autor práce)

6. DISKUZE A ZÁVĚR

DISKUZE

Tato bakalářská práce měla za úkol popsat možnosti cest, pěšin, lávek a můstků, se zaměřením na japonské zahrady. V první části této práce, která byla orientována na literární rešerši, bylo přiblíženo historické pozadí jmenovaných prvků v japonských zahradách a parcích, společně s jejich rozdělením a ukázkou různých typů provedení. Dále byla popsána symbolika jednotlivých prvků společně s jejich významem a spojením s náboženstvím, které bylo již od začátku propojeno s tvorbou zahrad, stejně jako s ostatním uměním na japonských ostrovech. Mimo již zmíněné prvky, byly vylíčeny i neadilné součásti tohoto typu zahrad, jako jsou například kameny, jejich skladby v zahradách, posvátné ostrovy a výsadba, které úzce souvisejí s hlavními řešenými prvky. Tyto poznatky následně figurovaly ve ztvárnění návrhu parku pro řešenou oblast.

Díky průzkumu areálu a shromáždění potřebných materiálů byly vytvořeny potřebné analýzy tohoto prostoru. I přes zanedbanost, která na tomto území panovala, byly nalezeny určité pozůstatky po využívání prostoru, jakožto součásti železniční dráhy z dob rozmachu hutního průmyslu. Tyto stopy zaniklé železniční dráhy lze pozorovat v pořízené fotodokumentaci a v mapování tohoto areálu. V historické části lze fotografie pořízené autorem porovnat s fotografiemi tratí z dob jejího fungování.

Díky současnému stavu pozemků, které jsou v těžce zanedbaném stavu, byla možnost pouze orientační inventarizace dřevin. Celkový areál, byl po úpadu průmyslu pouze zbaven železniční sítě, což byl poslední zázrak na tomto území, který je v současné době z drtivé většiny neprůchozí.

V projektové části navazujeme řešením problematiky momentálního stavu rozsáhlým kácením a vyčištěním prostoru od problémové vegetace, která postupně během let pohltila celý prostor. Některé dřeviny byly ponechány, díky jejich umístění a možného zařazení do vypracovaného návrhu. Následný výběr sortimentu byl rozmístěn po řešeném území v návaznosti na vypracovanou cestní síť, která tak společně s výsadbou dokázala pomyslně rozdělít areál na jednotlivé segmenty parku, ve kterých je možné vnímat odlišnost jednotlivých scén, které tato kombinace cest a výsadby dokáže vyvolat. Návrh tak jedná v souladu s technikami využívaných při realizaci japonských zahrad, které byly přiblíženy v rešerši. Tím bylo dosaženo konečného vzhledu parku v japonském stylu.

Park tohoto rázu nikdy nebude na stejné úrovni jako pravé ryze japonské zahrady a parky, které můžeme pozorovat například v Kjótu. Tyto zahrady mají pevně zakořeněnou historii a symboliku, ze které můžeme při tvorbě takovýchto zahrad a parků pouze vycházet a čerpat z nich inspiraci, při tvoření zahrad a parků v japonském stylu.

ZÁVĚR

V práci byla objasněna funkce jednotlivých prvků, které jsou součástí japonských parků a zahrad. V literární rešerši byla popsána jejich historická stránka, společně se symbolikou jednotlivých prvků a jejich významem. Pomocí rešerše byl zohledněn význam těchto prvků a aplikován do návrhu parku. Tento projekt byl vypracován jako park v japonském stylu, který byl navrhnut jako prostředek k ukázkě různých druhů cest a můstků v zahradách. Tyto prvky byly použity v jednotlivých částech parku podle stylu jejich využití. Členitost cest v tomto návrhu vytvořila příležitost k sousedění na chůzi, které dodalo větší prostor k vnímání okolí podél nich, na rozdíl od rovných cest, které by člověk bezmyšlenkovitě přešel, bez jakéhokoli zamyšlení, nad jeho okolím. Mosty dokázaly vytvořit místa, na kterých lze zastavit a pozorovat tak vytvořený obraz okolí pomocí kompozic. Tyto dva prvky, které tvořily hlavní smysl této práce, tak naskytly větší možnosti pozorování a vnímání jednotlivých částí parku. V návrhu byl brán důraz na členitost a různorodost vzhledu parku, díky prostoru tak bylo možné rozčlenit řešené území na jednotlivé zóny, které dokážou navodit rozdílné atmosféry díky jejich uspořádání a volbě sortimentu. Výsledný návrh vytvořil požadované propojení okolních parků pomocí cest, které byly v projektu navrženy. Zároveň naskytly možnost vyjádření pocty kladenskému rodákovi Antonínu Raymondovi za jeho práci v Japonsku a podporu mezinárodních vztahů.

7. SEZNAM LITERATURY A ZDROJŮ

Knihy:

- BAÐURA, František. Literární toučky Kladenskem. Kladno: Haldá. 2016. Kladenské zajímavosti. ISBN 978-80-905992-5-3.
- BARTOŠ, Pavel. Japonské javory. Praha: Grada. 2007. Česká zahrada. ISBN 978-80-247-1857-6.
- BIBB, E., YAMASHITA, M.S., NAKAME S. In the Japanese Garden. London: Fulcrum Publishing. 1991. ISBN 0-912347-80-5
- CAVE, Philip. Creating Japanese gardens. Boston: Tuttle publishing Company. 1996. ISBN 0804831009.
- CHESSHIRE, Charles. A practical guide to Japanese Gardening. London: Lorenz Books. 2009. ISBN 978-0-7548-1772-7
- CULEK, Marín. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita. 2013. ISBN 978-80-210-6693-9.
- FUNK, Brian a Sarah SCHMIDT. Japanese-Style Gardens. Brooklyn, New York: Brooklyn Botanic Garden, 2015. ISBN 978-1-889538-91-4
- GUSTAFSON, Herb L. The art of Japanese gardens: designing & making your own peaceful space. New York: Sterling Publishing Company. 1999. ISBN 0-8069-0963-3
- GOTO, Seiko a Takahiro NAKA. Japanese gardens: Symbolism and design. Abingdon-on-Thames: Routledge. 2016. ISBN 978-0-415-82118-6.
- HORÁČEK, Petr. Encyklopedie listnatých stromů a keřů. 2. vydání. V Brně: CPRESS. 2019. ISBN 978-80-264-2462-8.
- HRDLIČKA Zdeněk a Věna HRDLIČKOVÁ. Umění japonských zahrad. Praha: Agro. 1998. ISBN 80-7203-191-0.
- HRDLIČKA Zdeněk a Věna HRDLIČKOVÁ. Umění čínských zahrad. Praha: Agro. 1997. ISBN 80-7203-167-8
- HRDLIČKOVÁ, Věna a Aleš TRNKA. Rostlina jako symbol v čínské a japonské kultuře. Praha: Grada. 2010. ISBN 978-80-247-1985-6.
- KANE, Marc Peter. Japanese garden design. Clarendon, Vermont: Tuttle publishing Company. 1996. ISBN 978-1-4629-0596-6.
- KAWAGUCHI, Yoko. Authentic Japanese Gardens: Creating Japanese Design and Detail in the Wester Garden. London: IMM Lifestyle Books. 2016. ISBN 978-1-5048-0004-4
- KUCHYŇKA, Zdeněk. Okres Kladno na prahu nového milénia, aneb, Kladensko a Slánsko v roce 2000. Nové Strašecí: Gelton. 2000.
- LOMOVÁ, Olga. Poselství krajiny. Praha: DharmaGaia. 1999. ISBN 80-85905-56-6
- MANSFIELD, Stephen. Japanese stone gardens: origin, meaning, form. . Clarendon, Vermont: Tuttle publishing Company. 2009. ISBN 978-4-8053-1056-4
- MCCLELLAN, Ann. The Cherry Blossom Festival: Sakura Celebration. New Hampshire(USA): Bunker Hill Publishing 2005. ISBN 1-59373-040-3
- MOORE, Abd al-Hay. Zen Rock Gardening. Philadelphia, Pennsylvania: Runing Press Book Publishers. 1992. ISBN 1-56138-148-9.
- NITSCHKE, Günter. Japonské zahrady: pravý úhel a přírodní forma. Praha: Slovarť. 2007. ISBN 978-80-7209-892-7.
- PASEČNÝ, Petr. Jehličnany pro zahrady a skalky. 2., přeprac. vyd. Praha: Grada. 2005. Česká zahrada. ISBN 80-247-1432-9.
- SEFERT, Josef a Zdeněk SLEPIČKA. Kladno: doteky času. Kladno: Statutární město Kladno. 2010. ISBN 978-80-254-8154-7.
- SVOJŠÍK, Alois. Japonsko a jeho lid. Praha: A. Švojsík. 1913.
- ŠKVOR, Petr. Bonsaj. Praha: Grada. 2008. ISBN 978-80-247-2414-0.
- THACKER, Christopher. The History of Gardens. Berkeley and Los Angeles, California: University of California Press. 1979. ISBN 0-520-05629-9.
- WALKER, Sophie. The Japanese Garden. London: Praidon Press. 2017. ISBN 0714874779
- WILHELMOVÁ Dana a Jiří DAMEC. Zahradní umění řeše středů. Lednice: Awida. 2009. ISBN 978-80-254-3812-1
- YAMANAKA, M., H. OHBA, M. RIX. Flora japonica. Richmond, Surrey: Royal Botanic Gardens, Kew. 2016. ISBN 978-1-84246-612-4

Digitalizované knihy:

- ČÍHAL Pavel a Romana ČÍHALOVÁ. Zahrady v japonském stylu. Praha: Grada 2004. 80-247-0837-X. „Dostupné také z: <https://www.grada.cz/>“
- MORI, Osamu. Typical Japanese Gardens. Translated from Japanese by Atsuo TSURUOKA. Tokyo: Shiba Publishing Company. 1962. „Dostupné také z: <https://archive.org/>“
- TATSUI, Matsunosuke. Japanese Gardens. Tokyo: Japan Travel Bureau. 1949. „Dostupné také z: <https://archive.org/>“
- TAYLOR, Basil [pseud. Harriet OSGOODOVÉ]. Japanese gardens. London: Methuen & Company. 1912. „Dostupné také z: <https://archive.org/>“

Příspěvky do webového sídla

- Anon. Antonin Raymond. In: archiweb. [online]. [cit. 2022-04-05]. Dostupné z: <https://www.archiweb.cz/antonin-raymond>
- Anon. English. In: Raymond Architectural Design Office. [online]. [cit. 2022-04-05]. Dostupné z: <https://raymondsekkel.co.jp>
- Anon. Ishibashi. In: JAANUS: Japanese Architecture and Art Net Users System. [online]. [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: <https://www.aiaf.or.jp/~jaanus/>
- HÁJEK, Roman a Jiří SUCHOMEL. Historie dolování v Kladenské uhebné pánvi. [online]. [cit. 2022-04-03]. Dostupné z: <http://harnictvi.kladnominule.cz>
- ONO Kenkichi a Walter EDWARDS. Bridge. In: Japanese Garden Dictionary: A Glossary for Japanese Gardens and Their History [online]. [cit. 2022-04-03]. Dostupné z: <https://www.nabunken.go.jp/org/bunka/jgd/index.html>
- PŘIBYL OVÁ, Kateřina. Historie Kladna. In: Kladno, město pro kvalitní život. [online]. 2016-02-02 [cit. 2022-04-03]. Dostupné z: <https://mestokladno.cz>
- Blogy:
- KETCHELL, Robert. Islands and the Japanese Garden. In: Blogger [online]. 2014-05-13 [cit. 2022-04-03]. Dostupné z: <http://robertketchell.blogspot.com>
- ANDRIANOVA, Irina. Paths in Japanese gardens. In: Anshin-sad [online]. [cit. 2022-04-03]. Dostupné z: <http://www.anshin-sad.ru/english/main.html>

Periodikum:

- Český svět. Vydání 3. Praha: HIPMAN, Karel. [1906]. [cit. 2022-04-03]. Dostupné z: <https://www.digitalniknihovna.cz>
- Malý lexikon obcí České republiky: Small lexicon of municipalities of the Czech Republic. Praha: Český statistický úřad. [2020]. [cit. 2022-04-03]. Souborné informace.

7. SEZNAM GRAFICKÝCH PŘÍLOH

MAPY:

Mapa č. 1 - Poloha Kladna v rámci ČR, zdroj: www.mapaceskerepubliky.cz
Mapa č. 2 - Poloha řešeného území, zdroj: www.kladno.gepro.cz
Mapa č. 3 - Klimatická mapa Kladna, zdroj: www.kladno.gepro.cz
Mapa č. 4 - Geologická mapa Kladna, zdroj: www.kladno.gepro.cz
Mapa č. 5 - Historická mapa 1840, zdroj: www.oldmapsonline.org
Mapa č. 6 - Síť vztahy, zdroj: www.cuzk.cz
Mapa č. 7 - Lokace řešeného území, zdroj: www.cuzk.cz
Mapa č. 8 - Místa pořízených fotografií, zdroj: www.cuzk.cz
Mapa č. 8 - Místa pořízených fotografií, zdroj: www.cuzk.cz
Mapa č. 9 - Momentální stav porostu, zdroj: www.cuzk.cz
Mapa č. 10 - Mapa kácení, zdroj: www.cuzk.cz
Mapa č. 11 - Mapa výsadby, zdroj: www.autor prace
Mapa č. 12 - Mapa výsadby, zdroj: www.autor prace
Mapa č. 13 - Mapa řezopohledů, zdroj: www.autor prace
Mapa č. 14 - Mapa pohledů, zdroj: www.autor prace

TABULKY:

Tabulka č. 1 - Výsadba, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Tabulka č. 2 - Výsadba, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Tabulka č. 3 - Výsadba, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Tabulka č. 4 - Výsadba, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Tabulka č. 5 - Kvetení, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Tabulka č. 6 - Výsadba, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)

OBRÁZKY:

Obrázek č. 1 Meditační zahrada, zdroj: www.pixabay.com/cs
Obrázek č. 2 Čajová zahrada, zdroj: www.japanesegarden.org
Obrázek č. 3 Vodní zahrady, zdroj: www.uniquejapantours.com
Obrázek č. 4 Cesta z náslapných kamenů uprostřed mechu, zdroj: www.commonswikimedia.org
Obrázek č. 5 Cesta z náslapných kamenů, zdroj: www.robertketchell.blogspot.com
Obrázek č. 6 Cesta typu Shin, zdroj: www.the-grackle.blogspot.com
Obrázek č. 7 Cesta typu Gyo, zdroj: www.the-grackle.blogspot.com
Obrázek č. 8 Cesta typu So, zdroj: www.the-grackle.blogspot.com
Obrázek č. 9 Most yatsu-hashí, zdroj: www.kcpinternational.com
Obrázek č. 10 Most íhí-hashí, zdroj: www.yokosojapanese-gardens.com
Obrázek č. 11 Most maruta-hashí, zdroj: www.alamy.com
Obrázek č. 12 Most kusa-hashí, zdroj: www.japanobjects.com
Obrázek č. 13 Most sawatobi, zdroj: www.pinterest.com
Obrázek č. 14 Kameny zakopané v zemi, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 15 Kamenná kompozice, zdroj: www.japanobjects.com
Obrázek č. 16 Ostrov želvy, zdroj: www.learn.bowdoin.edu
Obrázek č. 17 Ostrov jeřába, zdroj: www.anshin-sad.ru
Obrázek č. 18 Tvarování v zahradě, zdroj: www.unsplash.com
Obrázek č. 19 Antonín Raymond, zdroj: www.insidecor.cz
Obrázek č. 20 Pamětní deska, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 21 Hotel Imperial, zdroj: www.imperialhotel.co.jp
Obrázek č. 22 Hashi University, zdroj: www.wikidata.org
Obrázek č. 23 Kostel sv. Anselma, zdroj: www.portal.rozhlas.cz
Obrázek č. 24 Gunma Music center, zdroj: www.docomomo-nyhti.org
Obrázek č. 25 Gunma Music Center, zdroj: www.wikipedia.org

org

Obrázek č. 26 Bývalá železniční trať, zdroj: www.kladnomi-nule.cz/fotografie
Obrázek č. 26 Bývalá železniční trať, zdroj: www.kladnomi-nule.cz/fotografie
Obrázek č. 27 *Convolvus arvensis*, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 28 *Hedera helix*, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 29 *Acer pseudoplatanus*, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 30 *Juglans regia*, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 31 *Rubus sp.*, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 32 *Parthenocissus inserta*, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 33 *Cornus controversa*, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 34 *Prunus avia*, zdroj: www.wikipedia.org
Obrázek č. 35 Fotodokumentace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 36 Fotodokumentace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 37 Fotodokumentace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 38 Fotodokumentace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 39 Fotodokumentace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 40 Fotodokumentace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 41 Fotodokumentace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 42 Fotodokumentace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 43 *Acer palmatum* 'Sister Ghost', zdroj: zahradnicki-vi-spomyl.cz
Obrázek č. 44 - *Acer palmatum* 'Bloodgood', zdroj: hnojivapraha.cz
Obrázek č. 45 *Ilex crenata* 'Convexa', zdroj: www.stephenogilvie.co.uk
Obrázek č. 46 *Euonymus alatus*, zdroj: www.dewilde.nl
Obrázek č. 47 *Prunus subhirtella* 'Pendula Rosea', zdroj: www.zahradyrostliny.cz
Obrázek č. 48 - *Viburnum plicatum* 'Watanabe', zdroj: www.pikist.com
Obrázek č. 49 - *Spirea japonica* 'Double Play Red', zdroj: www.thetreecenter.com
Obrázek č. 50 - *Hydrangea paniculata* 'Sundae Fraise', zdroj: www.thetreecenter.com
Obrázek č. 51 Řezopohledy, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 52 Vizualizace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 53 Vizualizace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)
Obrázek č. 54 Vizualizace, zdroj: [autor práce](http://www.autor prace)